

Υπόθεση C-316/05

Nokia Corp.
κατά
Joacim Wärdell

(αίτηση του Högsta domstolen για
την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Πράξεις παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης — Υποχρέωση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων προς έκδοση διατάξεως απαγορεύουσας σε τρίτον τη συνέχιση των πράξεων αυτών — Έννοια των “ειδικών λόγων” περί μη επιβολής τέτοιας απαγορεύσεως — Υποχρέωση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων προς λήψη των κατάλληλων μέτρων που εξασφαλίζουν την τήρηση της απαγορεύσεως αυτής — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα γενική απαγόρευση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης συνοδευόμενη από ποινικές κυρώσεις»

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston της 13ης Ιουλίου 2006 . . . I - 12086

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2006 . . . I - 12099

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Κοινοτικό σήμα — Διαφορές σχετικά με την παραποίηση ή την απομίμηση και το κύρος των κοινοτικών σημάτων — Κυρώσεις σε περίπτωση παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης — Υποχρεώσεις των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 98)*

2. Κοινοτικό σήμα — Διαφορές σχετικά με την παραποίηση ή την απομίμηση και το κύρος των κοινοτικών σημάτων — Κυρώσεις σε περίπτωση παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης — Υποχρεώσεις των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 98)
3. Κοινοτικό σήμα — Διαφορές σχετικά με την παραποίηση ή την απομίμηση και το κύρος των κοινοτικών σημάτων — Κυρώσεις σε περίπτωση παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης — Υποχρεώσεις των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 98)

1. Στην έννοια των «ειδικών λόγων» που απαλλάσσουν ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων από την υποχρέωση εκδόσεως διατάξεως απαγορεύουσας στον εναγόμενο να συνεχίσει τις πράξεις της παραποίησης ή απομίμησης ή της απειλής παραποίησης ή απομίμησης, που περιλαμβάνεται στο άρθρο 98, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα, πρέπει να δίδεται ομοιόμορφη ερμηνεία εντός της κοινοτικής έννομης τάξης.

ήταν ομοιόμορφη σε ολόκληρο το έδαφος της Κοινότητας.

(βλ. σκέψεις 27-28)

2. Ως παρέκκλιση από την υποχρέωση εκδόσεως διατάξεως απαγορεύουσας στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης, την οποία υπέχουν τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων σύμφωνα με το άρθρο 98, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα, η έννοια «ειδικοί λόγοι που το αποκλείουν» πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Επιπλέον, η εν λόγω έννοια αφορά τα πραγματικά περιστατικά μιας συγκεκριμένης υποθέσεως.

Συγκεκριμένα, αν η εν λόγω έννοια ερμηνευόταν διαφορετικά εντός των διαφόρων κρατών μελών, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά θα μπορούσαν να επιβληθούν απαγορεύσεις συνέχισης των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης σε ορισμένα κράτη και όχι σε άλλα, οπότε η εξασφάλιση της προστασίας των κοινοτικών σημάτων δεν θα

Επομένως, το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό

σήμα έχει την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι ο κίνδυνος συνεχισεως των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης κοινοτικού σήματος δεν είναι πρόδηλος ή είναι άλλως πως περιορισμένος δεν συνιστά ειδικό λόγο, ώστε ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων να μην εκδώσει διάταξη απαγορεύουσα στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων αυτών, και ότι το αυτό ισχύει όσον αφορά το γεγονός ότι ο εθνικός νόμος περιέχει γενική απαγόρευση της παραποίησης ή απομίμησης των κοινοτικών σημάτων και προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής ποινικών κυρώσεων για τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης, που διαπράττεται είτε εκ προθέσεως είτε εκ βαρείας αμελείας.

(βλ. σκέψεις 30, 36, 38, 45, διατακτ. 1-2)

3. Το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα έχει την έννοια ότι ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων που εξέδωσε διάταξη απαγορεύουσα στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης κοινοτικού σήματος έχει την υποχρέωση να λαμβάνει, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, τα μέτρα που μπορούν να εξασφαλίσουν την τήρηση

της απαγορεύσεως αυτής, έστω και αν η εθνική νομοθεσία περιέχει γενική απαγόρευση της παραποίησης ή απομίμησης των κοινοτικών σημάτων και προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής ποινικών κυρώσεων για τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης, ανεξαρτήτως του αν έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως ή εκ βαρείας αμελείας.

4. Συναφώς, το εν λόγω δικαστήριο έχει την υποχρέωση να λαμβάνει τα μέτρα που προβλέπει το εθνικό δίκαιο και τα οποία είναι κατάλληλα για να εξασφαλιστεί η τήρηση της απαγορεύσεως αυτής, έστω και αν τα μέτρα αυτά δεν θα μπορούσαν, βάσει του δικαίου αυτού, να ληφθούν σε περίπτωση ανάλογης παραποίησης ή απομίμησης εθνικού σήματος. Συγκεκριμένα, επιβάλλοντας στα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων απόλυτη υποχρέωση λήψεως τέτοιων μέτρων όταν αυτά εκδίδουν διάταξη απαγορεύουσα τη συνέχιση πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης, ο κοινοτικός νομοθέτης απέκλεισε το ενδεχόμενο να εξαρτά το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους τη λήψη των εν λόγω μέτρων από την τήρηση πρόσθετων προϋποθέσεων.

(βλ. σκέψεις 53, 58, 62, διατακτ. 3-4)